

تبریک ولادت حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها و روز مادر

محبوبه حق، از دامان زنی پا به زمین گذاشت که تنها محرم شب های وحی و روزهای رسالت محمد بود. این نورسیده که تمام بلند بالایی «لولاک» را به ارث برده بود، آمد تا آبروی زنان قرون زنده به گور تاریخ باشد؛ قرن های برباد رفته ای که تجلی لطافت خدا را در صورت، عطوفت زن، انکار کرده بود و دست های هرزه اش، به خون تمام دختران زمین آلوده بود.

محبوبه حق، از دامان زنی پا به زمین گذاشت که تنها محرم شب های وحی و روزهای رسالت محمد بود. این نورسیده که تمام بلند بالایی «لولاک» را به ارث برده بود، آمد تا آبروی زنان قرون زنده به گور تاریخ باشد؛ قرن های برباد رفته ای که تجلی لطافت خدا را در صورت، عطوفت زن، انکار کرده بود و دست های هرزه اش، به خون تمام دختران زمین آلوده بود.

عصمت، در لباس زنی به دنیا آمد که تمام تاریخ تا امروز، در قامت توحید و آزادگی او حیران شده است و یازده خورشید روشن گر ابدی، از دامان پرستاره او، به معراج رفته اند.

تو آمدی و به زن آبرو بخشیدی و گستره ای بی پایان از مقام یک بانو را در برابرش گشودی. کدام زن چون تو به جهان، نور پاشید و کدام بانو همانند تو بوی خدا می داد؛ آن سان که خورشید به همه سوی، نور می پاشید و جایی از زمین را از روشنایی و گرمای خود، تهی نمی خواهد؟

نام تو، ریشه شر را خشکاند و آتش دوزخ را سر کرد بر پیروان طریقه رستگاری. خانه وحی، با درخشش نام تو، روشن تر شد، تا نشانه ای باشد بر حرمت زن، تا دیگر رنگ چهره ها با شنیدن صدای تولد دختران، کبود نشود؛ تا دیگر سنت های جاهلانه میان دختر و پسر، خطی نکشد به نشانه سعد و نحس.

با آمدنت، زمین، سربلندتر شد. ابلیس، پشیمان شد از اینکه سجده نکرده است به این همه شکوه، به این همه عظمت، به این همه سربلندی. و تو آمدی؛ ناگهان تر از همه باران های بهاری آمدی و بی مضایقه باریدی. مهربان تر از همه باران ها، مهربانی ات فراگیر شد. بعد از تو دیگر هیچ دختری، خواب گورهای دهان گشوده را ندید.